

PARAULA I VIDA

Una santa en els camps de batalla

El proper dissabte, a la catedral de la Seu d'Urgell, el cardenal Angelo Amato, en representació del Sant Pare Benet XVI, presidirà la beatificació de la mare Anna Maria Janer Anglarill (Cervera 1800 - Talarn 1885), fundadora de l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell. Serà la tercera vegada en els temps moderns que es viurà a Catalunya una cerimònia de beatificació. Les anteriors foren les del doctor Josep Samsó, a la basílica de Santa Maria de Mataró, i el P. Josep Tous i Soler, a la basílica de Santa Maria del Mar, a Barcelona.

La vida de la mare Anna Maria Janer és un gran testimoni de l'amor cristià i de la caritat feta d'obres. Als 18 anys va entrar a formar part de la Germandat de Caritat de l'Hospital de Castelltort de Cervera. Les germanes tenien cura dels malalts i pobres de l'hospital i feien classes i catecisme en el Real Colegio de Educandas, de la mateixa ciutat.

L'any 1833 va esclatar la primera guerra carlina i l'Hospital de Castelltort es va convertir en hospital militar. El 1836 la junta de l'hospital va expulsar les germanes. Després de la batalla de Gra, Anna Maria Janer va marxar cap a Solsona per posar-se a disposició de la diòcesi. La seva arribada va coincidir amb l'arribada de Carles de Borbó, que li va demanar que coordinés els hospitals de la zona carlina. I així, amb les seves germanes de religió, es va fer càrrec dels hospitals de campanya de Solsona, Berga, la Vall d'Oró i la Boixadera.

Les tres guerres carlines del segle XIX, que ella visqué, foren una gran prova en la seva vida. Acabada la primera guerra carlina, ella i tres germanes varen ser fetes presoneres i van haver d'exiliar-se a l'Hospital de Sant Josep de La Grave, a Toulouse. Però quan l'any 1844 retorna al país, la trobem novament a l'hospital de Cervera. Diu molt del seu heroisme cristià el fet que els combatents dels dos bàndols la reconeguessin com *la Mare*.

El 1859 va acceptar la petició del bisbe d'Urgell, Josep Caixal Estradé, i va establir una germandat de caritat a l'hospital de pobres malalts de la ciutat. El 29 de juny de 1859 va fundar l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell, dedicat a l'educació cristiana de nens i joves i a l'assistència de malalts i ancians. El 1860 el bisbe d'Urgell va aprovar les regles i constitucions de l'Institut.

La mare Anna Maria Janer forma part, des d'ara, d'aquell nombrós grup de fundadors i fundadores que en el nostre convuls segle XIX varen comprendre que calia respondre a les noves necessitats de la societat del seu temps, fenomen que ha estat qualificat com *el pas dels sants*. Ella ho va fer sobretot fundant col·legis i enviant les seves religioses a les escoles dels pobles, on les germanes obtenien per concurs la plaça oficial de mestra. Durant la seva vida va crear vint-i-tres fundacions, entre les quals l'asil per a ancians de Sant Andreu de Palomar, l'any 1866.

Amb agraïment per la bona feina que continuen fent les religioses fundades per la mare Janer a la nostra diòcesi, ens unirem, el proper dissabte, a la joia de la diòcesi urgel·litana i a la de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell, que viuran l'elevació als altars d'aquesta gran cristiana de la nostra terra. Ella fou una gran apòstol de la caritat, posant-se al servei de la formació dels infants i de l'atenció als ancians. Durant la seva vida va obrir vint-i-tres fundacions. Va morir l'11 de gener de 1885, a Talarn (Pallars Jussà). Ella, tan santa, va demanar morir a terra, en actitud de penitència i com agraïment a Jesucrist, que per ella i per tots va morir a la creu.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Trobada de Pregària per la Pau

► Els dies 11 a 13 del passat setembre es va celebrar a Munic la XXVI Trobada Internacional de Pregària per la Pau, promoguda per la Comunitat de Sant'Egidio amb la finalitat de mantenir viu i operant l'*esperit d'Assís*, en record de la primera d'aquestes trobades, que convocà el beat Joan Pau II a la ciutat de sant Francesc l'any 1986. El lema d'aquesta trobada fou: «Hem de viure junts. Religions i cultures en diàleg.» Un lema ben oportú, en el desè aniversari de l'atemptat terrorista contra les Torres Bessones de Nova York. Les diòcesis catalanes varen estar representades a la trobada de Munic pel cardenal de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach; per l'arquebisbe Mons. Joan Enric Vives, prelat de la diòcesi d'Urgell i copríncep d'Andorra; i per diversos preveres i laics, alguns dels quals són membres de la Comunitat de Sant'Egidio.

GLOSSA

Un gran moment per a la compassió

Pas a pas, amb alguns sotracs, ens hem anat endinsant en la situació de crisi que, amb un despertar sobtat, ens ha tret d'un somni inconscient. Somniàvem i pensàvem que érem rics. La realitat és ben diferent. Que ningú esperi que la crisi passi i es pugui tornar, com si res, a la situació de 2006. La crisi actual no és una tempesta d'estiu. No es pot adoptar la postura d'esperar que passi com si fos un ruixat. Convé preveure com ens posarem tots a cobert. Convé reflexionar perquè moltes coses han de canviar: en la vida social, en l'economia familiar, en l'economia empresarial i en l'economia pública. No es recuperarà tot el que es tenia: caldrà fer-ho tot més senzill, establir prioritats... Això dibuixa la necessitat d'un exercici continuat d'austeritat que no és possible sense renúncies, sense generositat, sense compartir, sense compassió, sense pensar en el bé comú, sense un cert dolor...

En retornar a casa després d'una activitat d'estiu, escriu una noia: «Ahir vaig tornar d'una travessa per Navarra. Després de sis dies envoltada de fagedes indescriptibles, prats, ramats d'ovelles, falcons i molta pluja, les primeres notícies que llegeixo al diari són caòtiques i d'un món que no té ni cap ni peus: desconcert econòmic, assassinats, repres-

sió, estafes, guerres inacabables, la fam que creix, la incertesa econòmica ben a prop... Aquest és el mateix món que el de la pau de les muntanyes i la plenitud de la natura, del caminar junts amb un pas compatible, d'ajudar-nos, de tenir present l'altre. Quina ambivalència i confusió! Pare, et demano que sapiguem mirar aquest món amb els teus ulls de misericòrdia, de justícia i amor, i no amb uns ulls sovint plens de prejudicis, odi, venjança i incomprensió. Perquè si mirem el món amb la teva mirada serem capaços de continuar construint el teu Regne amb compassió, justícia, pau, misericòrdia i joia.»

«La vinya del Senyor de l'univers sou vosaltres, poble d'Israel. Vosaltres, gent de Judà, éreu la seva plantació predilecta. El Senyor n'esperava justícia, i per tot veu injustícies; volia misericòrdia, i tot són misèries» (Is 5,7). El mateix profeta ens anunciarà de seguida «una gran llum» per donar consol a tots els que vivien «a la terra de les ombres de la mort». Nosaltres hem de preparar el camí del Crist, la *gran llum*, il·luminant el món en què vivim amb les nostres torxes de compassió, justícia, pau, misericòrdia... i joia, alegria i esperança, sempre!

Enric Puig Jofra, SJ

Beatificació de la mare Anna M. Janer

Anna M. Janer, fundadora de l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell, a la Seu d'Urgell, va respondre el 1859 la petició del bisbe d'Urgell Josep Caixal i Estradé de mantenir una germandat de caritat. Va crear la congregació per fer efectiva la dedicació a l'educació cristiana de nens i joves i a l'assistència de malalts i gent gran. Serà beatificada a la Catedral de la Seu d'Urgell el proper dia 8 d'octubre, a les onze del matí.

DIUMENGE XXVII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 5,1-7)

Dedico aquest cant al meu estimat, cant de l' enamorat a la seva vinya. El meu estimat tenia una vinya al turó de Ben-Samen. La cavà, la netejà de pedres, hi plantà els millors ceps, construï al mig una torre de guàrdia i hi va fer un cup tallat a la roca. Esperava que li donaria bon raïm, però li donava raïms agres. I ara, si us plau, habitants de Jerusalem i homes de Judà, feu de jutges entre jo i la meva vinya. Què podia fer per ella que no ho hagi fet? Per què em dona raïms agres quan jo n'esperava bon raïm? Doncs ara us diré què penso fer a la meva vinya: li traure la tanca, i que els ramats la brostegin, enderrocaré el seu clos, i que el bestiar la trepitgi. La deixaré abandonada. No la podaran ni la cavaràn, hi creixeran argelagues i cards, i manaré als núvols que no hi deixin caure la pluja.

La vinya del Senyor de l'univers és el poble d'Israel, i els homes de Judà són els ceps que ell havia preferit. N'esperava justícia, però no hi veu sinó injustícies; n'esperava bondat, però hi sent el clam dels oprimits.

▶ Salm responsorial (79)

R. *La vinya del Senyor és el poble d'Israel.*

Un cep va portar d'Egipte, / per plantar-lo, traguéreu els nadius. / Els seus brots van créixer fins al mar, / els seus plançons, fins al Gran Riu. R.

Com és que heu derrocat la seva tanca, / perquè l'esfulli qual-sevol vianant? / Hi entren els senglars a devastar-la / i els animals salvatges hi pasturen. R.

Déu de l'univers, / gireu des del cel els vostres ulls, / veniu i visiteu aquesta vinya, / que la vostra mà havia plantat / i havia fet robusta i forta. R.

No ens apartarem mai més de vós; / guardeu-nos vós la vida / perquè invoquem el vostre nom. / Senyor, Déu de l'univers, renoveu-nos, / feu-nos veure la claror de la vostra mirada / i serem salvats. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

(Fl 4,6-9)

Germans, no us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist. Finalment, germans, interesseu-vos per tot allò que és veritat, respectable, just, net, amable, de bona reputació, virtuós i digne d'elogi. Practiqueu allò que jo us he transmès i vosaltres heu rebut, que heu sentit o heu vist en mi, i el Déu de la pau serà amb vosaltres.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 21,33-43)

En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: «Escolteu una altra paràbola: Un propietari plantà una vinya, la voltà d'una tanca, hi cavà un cup, hi construï una torre de guàrdia, deixà uns vinyaters que la cultivessin, i se n'anà del país.

Quan s'acostava el temps de la verema, envià els seus homes per recollir-ne els fruits, però aquells vinyaters els van agafar i a un li van pegar, a un altre el van matar, a un altre el van treure a cops de pedra. Ell envià més homes que la primera vegada, però els tractaren igual. Finalment els envià el seu fill, pensant que, almenys el fill, el respectarien. Però ells, en veure'l, es digueren: Aquest és l'hereu: matem-lo i ens quedarem l'heretat. I l'agafaren, el van treure fora de la vinya i el van matar. Quan torni l'amo de la vinya, què farà amb aquells vinyaters?» Li responen: «Farà matar aquells mals homes i passarà la vinya a uns altres que li donin els fruits al temps de la verema.»

Jesús els diu:

«¿No heu llegit mai allò que diu l'Esclat: La pedra heu rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. És el Senyor qui ho ha fet i els nostres ulls se'n meravellen? Per això us dic que el Regne de Déu us serà pres i serà donat a un poble que el farà fructificar.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 5,1-7)

Voy a cantar en nombre de mi amigo un canto de amor a su viña. Mi amigo tenía una viña en fértil collado. La entrecavó, la descantó, y plantó buenas cepas; construyó en medio una atalaya y cavó un lagar. Y esperó que diese uvas, pero dio agrazones. Pues ahora, habitantes de Jerusalén, hombres de Judá, por favor, sed jueces entre mí y mi viña. ¿Qué más cabía hacer por mi viña que yo no lo haya hecho? ¿Por qué, esperando que diera uvas, dio agrazones? Pues ahora os diré a vosotros lo que voy a hacer con mi viña: quitar su valla para que sirva de pasto, derruir su tapia para que la pisoteen. La dejaré arrasada: no la podarán ni la escardarán, crecerán zarzas y cardos; prohibiré a las nubes que lluevan sobre ella.

La viña del Señor de los ejércitos es la casa de Israel; son los hombres de Judá su plantel preferido. Esperó de ellos derecho, y ahí tenéis: asesinatos; esperó justicia, y ahí tenéis: lamentos.

▶ Salmo responsorial (79)

R. *La viña del Señor es la casa de Israel.*

Sacaste una vid de Egipto, / expulsaste a los gentiles, y la trasplantaste. / Extendió sus sarmientos hasta el mar, / y sus brotes hasta el Gran Río. R.

¿Por qué has derribado su cerca / para que la saqueen los viandantes, / la pisoteen los jabalíes / y se la coman las alimañas? R.

Dios de los ejércitos, vuélvete: / mira desde el cielo, fíjate, / ven a visitar tu viña, / la cepa que tu diestra plantó, / y que tú hiciste vigorosa. R.

No nos alejaremos de ti: / danos vida, para que invoquemos tu nombre. / Señor, Dios de los ejércitos, restáuranos, / que brille tu rostro y nos salve. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses

(Fl 4,6-9)

Hermanos: Nada os preocupe; sino que, en toda ocasión, en la oración y súplica con acción de gracias, vuestras peticiones sean presentadas a Dios. Y la paz de Dios, que sobrepassa todo juicio, custodiará vuestros corazones y vuestros pensamientos

en Cristo Jesús. Finalmente, hermanos, todo lo que es verdadero, noble, justo, puro, amable, laudable, todo lo que es virtud o mérito, tenedlo en cuenta. Y lo que aprendisteis, recibisteis, oísteis y visteis en mí, ponedlo por obra. Y el Dios de la paz estará con vosotros.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 21,33-43)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los sumos sacerdotes y a los senadores del pueblo: «Escuchad otra parábola: Había un propietario que plantó una viña, la rodeó con una cerca, cavó en ella un lagar, construyó la casa del guarda, la arrendó a unos labradores y se marchó de viaje. Llegado el tiempo de la vendimia, envió sus criados a los labradores, para percibir los frutos que le correspondían. Pero los labradores, agarrando a los criados, apalearon a uno, mataron a otro, y a otro lo apedrearon. Envió de nuevo otros criados, más que la primera vez, e hicieron con ellos lo mismo. Por último les mandó a su hijo, diciéndose: «Tendrán respeto a mi hijo.» Pero los labradores, al ver al hijo, se dijeron: «Este es el heredero: venid, lo matamos y nos quedamos con su herencia.» Y, agarrándolo, lo empujaron fuera de la viña y lo mataron. Y ahora, cuando vuelva el dueño de la viña, ¿qué hará con aquellos labradores?» Le contestaron: «Hará morir de mala muerte a esos malvados y arrendará la viña a otros labradores, que le entreguen los frutos a sus tiempos.» Y Jesús les dice: «¿No habéis leído nunca en la Escritura: "La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular. Es el Señor quien lo ha hecho, ha sido un milagro patente?" Por eso os digo que se os quitará a vosotros el reino de Dios y se dará a un pueblo que produzca sus frutos.»

Faç de Jesús portant la creu. Pintura d'El Greco, Museu Nacional d'Art de Catalunya (Barcelona)

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (□ Lleida) (litúrgia hores: 3a setm.): Jo 1,1-2,1.11 / Jo 2,3.4.5.8 / Lc 10,25-37 □ **dimarts**: Jo 3,1-10 / Sl 129 / Lc 10,38-42 ■ **dimecres**: Dt 8,7-18 / 1Cr 29,10-12 / 2Co 5,17-21 / Mt 7,7-11 ■ **dijous**: Ml 3,13-4,2a / Sl 1 / Lc 11,5-13 □ **divendres**: Jl 1,13-15;2,1-2 / Sl 9 / Lc 11,15-26 ■ **dissabte**: Jl 3,12-21 / Sl 96 / Lc 11,27-28 ■ **diumenge** vinent, XXVIII de durant l'any (litúrgia hores: 4a setmana): Is 25,6-10a / Sl 22 / Fl 4,12-14.19-20 / Mt 21,1-14.

COMENTARI

Els límits de l'ambició

La terra és un camp fecund, és una vinya fèrtil capaç de produir tot allò que la humanitat necessita per viure dignament, i molt més encara. Al llarg de la història, i sobretot en les èpoques més recents, l'enginy humà, el treball i la constància han aconseguit un progrés extraordinari que resta sempre obert a noves possibilitats i descobertes destinades a millorar dia a dia la vida dels homes i les dones d'arreu del món.

Tanmateix, en massa ocasions els avenços i la productivitat s'han obtingut a costa d'injustícies i d'explotacions sobre les persones. Països i poblacions senceres, majoritàriament del Tercer Món, han estat ocupats i saquejats pels paï-

sos rics o per empreses multinacionals amb interessos purament econòmics i comercials. L'ús dels recursos naturals ha anat acompanyat a vegades d'opressions, d'esclavatges, d'assassinats i fins i tot de massacres, especialment de poblacions indígenes. D'altra banda, aquesta explotació de la terra es duu a terme sovint sense valorar-ne les conseqüències a llarg termini, ja siguin de tipus ecològic, sanitari o de qualsevol altra mena.

D'acord amb la visió bíblica, la terra ha estat creada per Déu i posada al servei de tota la humanitat. Quan l'interès particular i el comportament egoista de persones o grups determinats perjudica la res-

ta, la situació resulta totalment inacceptable. Quan l'ambició humana oblida l'origen i la destinació dels béns materials, l'ús d'aquests béns esdevé negatiu i reprovable. La terra és un do de Déu en bé de tots, i mai l'egoisme d'uns no hauria de comportar la pobresa o el sofriment dels altres.

Amb les seves paràboles, Jesús recorda que Déu ha posat en les mans de la humanitat uns béns que cal administrar i fer produir en benefici de tothom, i que ell no pot restar indiferent davant les injustícies. Els seus seguidors han de treballar per una distribució més justa de les riqueses del món.

Agustí Borrell

BÍBLIA I SOCIETAT ACTUAL

Personatges de la Bíblia: Moisès (8) La mort en el mont Nebó

La mort de Moisès amaga un misteri molt interessant. En acabar el seu viatge vers la Terra Promesa va pujar al mont Nebó, i va contemplar tot el país de Canaan. Tanmateix, el text ens diu que Déu no li permet d'entrar-hi. El pot contemplar de lluny, però mor en terra estranya, en el territori de Moab (*Dt 34,1-6*).

Per quina raó a Moisès li és arrabassat el privilegi de trepitjar la Terra Promesa? Sembla que es tractaria d'un càstig pels fets a les fonts de Meribà de Cadeix, al desert de Sin, on el poble i el mateix Moisès varen manifestar incredulitat i desconfiança en Déu. Creure més enllà de les evidències que ens aporten els sentits és un requisit imprescindible per assolir el destí esperat.

Però hi ha una altra explicació en la línia del text de la carta als Hebreus: «Tots aquests (els patriarques) moriren en la fe, sense haver obtingut allò que Déu els prometia, si no veient-ho i saludant-ho de lluny, i reconeixent que eren estrangers i forasters a la terra... Aspiren, per tant, a trobar una pàtria millor, la pàtria celestial» (*He 11,13-16*).

Tal vegada la Terra Promesa reservada per a Moisès no era una terra material; ell era ciutadà d'una altra pàtria. El país de Canaan vers on s'adreçaven els israelites no deixa de ser una imatge de la bondat de Déu, un regal que posa de manifest els seus sentiments envers el poble. És la penyora del que esperen. És una imatge que indica una direcció, no pas un lloc on instal·lar-se definitivament. Ens revela un Déu que és, en essència, pura donació.

L'ésser humà no pot conèixer en plenitud qui és Déu mentre continuï sotmès a les servituds de la dimensió espai-temporal que defineix l'existència. Cal esperar al cim del mont Nebó per superar l'horitzó de la mortalitat i traspasar aquestes barreres que bloquegen el camí del coneixement de Déu. Moisès no podia deixar d'avançar un cop arribat a les portes de Canaan. No es podia aturar en aquella etapa, havia de continuar el seu èxode particular vers la meta definitiva que és Déu mateix. Nebó tan sols és el final d'un trajecte, el viatge continua.

Josep Otón

(*Històries i personatges*, Ed. Claret, Barcelona 2009)

ENTREVISTA

► NELA SÁNCHEZ

La JMJ silenciosa

La Nela és una noia veneçolana, sorda de naixement, que viu a Barcelona des de fa tres anys. El darrer curs ha col·laborat amb les activitats de la Pastoral del Sord de Barcelona, com les celebracions de la missa de cada dissabte, ajudant a la formació de voluntaris, atenant les persones grans i animant les activitats amb joves. Aquest estiu ha participat en la Jornada Mundial de la Joventut, primer a casa nostra i després a Madrid, en l'acollida i l'acompanyament de joves sords, una experiència que qualifica de *meravellosa*.

Com va anar l'acollida de sords estrangers a Barcelona?

Inicialment, ens vàrem fer voluntaris per als dies previs, tot preparant l'acollida de joves sords francesos i italians, que es van allotjar a la parròquia de la Mare de Déu de la Medalla Miraculosa. Durant tres dies els vam acompanyar a la missa de la Sagrada Família, a la vetlla d'oració mariana a Santa Mònica, fent pregària amb tot el grup, i també els vam fer de guia per la nostra ciutat.

I un cop a Madrid...?

Ha estat la primera vegada que he participat en una JMJ. Ha estat una experiència meravellosa, que ha enfortit la meua fe. Els joves sords estàvem allotjats en una escola i va ser una oportunitat per contactar amb tothom amb llengües de signes de països d'arreu del món. Durant tres dies vam tenir les catequesis i la celebració de l'Eucaristia amb tres bisbes propers al món del sord, i es va presentar el tema «Arrelats i edificats en el Crist, fermes en la fe». A més, vam participar en la missa d'obertura, en la benvinguda del Papa i en el viacrucis a Cibeles, en la vetlla i en la missa de cloenda amb el Sant Pare a Cuatro Vientos. Als dos llocs hi havia una pantalla gegant amb la retransmissió d'intèrprets en els quatre idiomes principals de la llengua de signes.

I ara, a preparar la JMJ de Rio de Janeiro?

El grup de joves sords que hem participat en la JMJ estem animats per seguir acollint persones sordes per compartir la nostra fe. Continuarem participant en les activitats d'adaptar i comprendre la Bíblia, la catequesi de confirmació, les conferències per a matrimonis joves... resant i esperant que augmentin els joves sords que vulguin participar en la JMJ de 2013 a Rio de Janeiro.

Òscar Bardaji i Martin

«No te autocompadezcas nunca»

Durante una entrevista Martí Amagat, un sacerdote insigne, poeta y escritor, que pertenecía a la Casa Misión y fue párroco de Arenys de Mar, y que falleció hace poco en Banyoles, donde había nacido, me decía: «Mi padre no me dejó dinero, pero me dejó un consejo que no tiene precio. Me dijo: "Hijo mío, no te autocompadezcas nunca".»

—No sientas compasión de ti mismo. Jamás te arrugues. Todo sufrimiento forja la voluntad y templea el espíritu.

—No te lamente porque tu vida ha sido difícil. «El martillo destroza el cristal, pero forja el acero». Depende del alma.

—No te quejes porque has tenido que renunciar y luchar lo indebido para obtener lo que otros, sin esfuerzo, poseen. Seguro que habrás ganado en sabiduría y comprensión.

—No sientas lástima de ti mismo ni digas: «Esto no debía sucederme». Al cerrarse un camino, otro se abre lleno de promesas.

—Si el sufrimiento te busca, no huyas. Tarde o temprano tropezarás con él. Pídele más bien la enseñanza que te trae.

J. M. Alimbau

SANTORAL

2. ✦ Diumenge XXVII de durant l'any. Sants Àngels de la Guarda; M. D. de l'Acadèmia (1862), patrona de la ciutat de Lleida (1946); sant Sadurní, ermità, a Sòria; beat Berenguer de Peralta, bisbe electe de Lleida.

3. Dilluns. Sant Francesc de Borja (Gandia 1510 - Roma 1572), prev. jesuïta; sant Gerard o Grau, abat; santa Maria-Josepa Rosselló, fund.

4. Dimarts. Sant Francesc d'Assís (1182-1226), iniciador del franciscanisme (OFM...), defensor dels llocs sants i patró dels ecologistes i els veterinaris; sant Petroni, bisbe; santa Àurea, verge.

5. Dimecres. Tèmpores d'acció de gràcies i de petició. Sant Froilà, bis-

be de Lleó; sant Atilà, bisbe de Zamora; santa Caritina, vg.; santa Faustina Kowalska, vg. polonesa, apòstol de la Divina Misericòrdia.

6. Dijous. Sant Bru (Colònia 1035-Squillace 1101), prev., retirat al desert de Chartreuse, fund. Cartoixans (Ocart); sant Emili, mr.; santa Fe, vg. i mr.; santa Maria de les Cinc Llagues, vg. franciscana.

7. Divendres. Mare de Déu del Roser, commemoració de la victòria de Lepant (1571); sant Marc, papa (romà, 336); sant Sergi, mr.; santa Julià, vg. i mr.

8. Dissabte. Sant Simeó el Just, profeta; sant Demetri, mr.; santa Taïs, penitent.

EDUCAR

Educación religiosa

En esta época de laicismo beligerante, de ataque a todo lo que huele a religiosidad, quienes salen perjudicados son los niños y los jóvenes. Como siempre, los más débiles.

Sin el ejemplo de sus padres y cuidadores habituales que les aconsejen cómo acercarse a la práctica religiosa, si además ven en su hogar un desinterés a cualquier matiz de religiosidad y en su entorno de camaradería brilla por su ausencia la menor referencia a la religión, ¿cómo se interesará el niño por ella?

La formación religiosa hay que aprenderla, pues no llega con un soplo de aliento divino (otra cosa es el don de tener fe). De la misma manera que hoy sabemos que existen diversos tipos de inteligencia (emocional, lingüística o musical), contamos con la espiritual, que también hay que cultivar y ejercitar si queremos que luzca, como bien se explica en *Inteligencia espiritual*, obra del eficaz comunicador, filósofo, teólogo y buen amigo Francesc Torralba.

El colega galo Aldo Naouri dice claramente en su exitoso libro *Educación a nuestros hijos*. Una tarea urgente: «Si el ambiente familiar es sólido, está consolidado y centrado en valores morales —incluidos los valores religiosos, que no sólo sirven para fabricar extremismos—, si es independiente de los cantos de sirena de la sociedad de consumo, los hijos siempre serán educados, estarán bien estructurados y serán emprendedores.»

¿No les parece que sería bueno hacer caso a esta sensata recomendación de este prestigioso pediatra? ¿Por qué privar a sus hijos de enseñanza y de educación religiosas? Hay estudios que demuestran que la fe protege al joven frente a las drogas, el alcohol y el tabaco, incluso cuando la presión de otros jóvenes va en sentido contrario.

Dr. Paulino Castells

(*Tenemos que educar*, Ed. Península. *Hem d'educar*, Ed. Columna)

AGENDA

ACTES I CONFERÈNCIES

«Els dilluns dels Drets Humans». Tema: «Retallades socials: hi ha alternatives?». Dilluns 3 d'octubre (19 h), a l'auditori de Cristianisme i Justícia (c/ Roger de Llúria 13).

Aula d'extensió universitària CIC de la gent gran. Dilluns 3 d'octubre (17 h), homenatge a M. Rosa Farré en el 10è aniversari de la seva mort. Intervindran: Joaquim Triadú, Francesc Torralba, Joan Rigol i Jordi Pujol. A les 18.30 h, eucaristia (Via Augusta 205).

Santuari de la Mare de Déu de Pompeia (av. Diagonal 450). Dimarts 4 (19 h), missa solemne de sant Francesc d'Assís.

«Un altre món és possible». Conferència d'Arcadi Oliveres i J.L. González-Faus, SJ, dimecres 5 d'octubre (21 h), al Casal Loiola (c/ Balmes 138).

Els pelegrins de Sant Francesc. Conferència i presentació d'aquest llibre a càrrec d'Ignasi Segura. Dijous 6 d'octubre (19 h), a Pompeia-Grups, (Riera de Sant Miquel 1 bis).

Delegació de Pastoral de la Salut. Inici de curs amb la conferència-col·loqui sobre «Com fer front als professionals a la situació sanitària?», moderada per Mn. Ignasi Torrent. Dia 5 d'octubre (18-20 h), a l'hospital de Sant Rafael de Barcelona.

Mes del Roser i vespres. Diumenge 9 d'octubre (19 h), a la basílica de la Puríssima Concepció (Aragó 299 - www.concepcioibcn.com), res comunitari del rosari comentat. Cant dels goigs del Roser. Les vespres cantades començaran el diumenge 16 d'octubre (19 h) i continuaran tots els diumenges i festes fins a mitjan juliol.

Encontre matrimonial. El proper encontre serà del 14 al 16 d'octubre a la Casa d'Exercicis St. Ignasi dels Jesuïtes de Sarrià. Inscripcions: t. 932 188 876 i 936 500 721.

CURSETS I SEMINARIS

Centre d'Estudis Pastoral. Curs de Bíblia: Antic Testament, dijous del 6 d'octubre al 14 de juny; Nou Testament, dimarts del 4 d'octubre al 19 de juny (17 a 18.45 h). Informació: c/ Rivadeneyra 6, 3r; t. 933 174 858.

Institut Superior de Ciències Religioses Don Bosco. Ofereix una nova llicència en Ciències Religioses, especialitat Pastoral. Informació: www.marti-codolar.org, prof. Joan Josep Moré, sdb (capdesecretaria@marti-codolar.org) i Sra. Eva M. Marcos (secretaria@marti-codolar.org), t. 934 291 803 (ext. 2121).

Pastoral del Sord a Barcelona

Com cada any, s'ha celebrat el **Dia Mundial de les persones sordes**, el darrer cap de setmana de setembre. Enguany s'ha programat a Madrid amb motiu del 75è aniversari de la «Confederación Estatal de Personas Sordas». A la nostra diòcesi, la Pastoral del Sord procura oferir una atenció pastoral en tot el que normalment trobem a les parròquies, adaptada a les dificultats de comprensió i expressió que poden tenir les persones sordes i sordcegues. Tinguem present en la nostra pregària aquest món de silenci que, com a Església, cal atendre en les seves necessitats específiques, cercant com trencar les barreres a la comunicació, també per transmetre l'Evangelí.

Us informem de les activitats setmanals programades per a aquest nou curs:

- Missa celebrada en llengua de signes: dissabtes i vigílies a les 18.30 h.
- Confessions, des de mitja hora abans de la missa.
- Grup de litúrgia, dissabtes a les 17.45 h.
- Adoració Eucarística, primer dissabte de mes de 17.45 a 18.15 h.
- Trobada de formació cristiana, dissabtes de 19.30 a 20.15 h.
- Grup de joves, un dissabte al mes a les 19.30 h.
- Trobada de matrimonis joves, un dissabte al mes a les 19.30 h.
- Catequesi d'infants, dissabtes a les 17.30 h o dijous a les 18 h.
- Reforç logopèdic i escolar, dimarts i dijous de 18 a 19.30 h.
- Orientació familiar per a pares, un dimarts al mes de 18 a 19 h.
- Activitats formatives per a adults, dimarts i dijous de 17 a 19.30 h.
- Formació de col·laboradors, dimarts de 17 a 18 h.
- Adaptació de la Bíblia amb llengua de signes, dijous de 16 a 18 h.

Per a més informació o per a alguna atenció pastoral concreta (catequesi de primera comunió o de confirmació, preparació al baptisme o al matrimoni, orientació familiar, visites a malalts, celebracions exequials, assessorament, consultes...) cal adreçar-se a Mn. Xavier Pagès Castañer, els dimarts, dijous o dissabtes a la tarda als locals de la parròquia de Santa Teresa de l'Infant Jesús (Via Augusta 68, entrada pel jardí del c/ Sant Marc o c/ Benet Mercadé 25, 08012, Barcelona), mòbil: 619 672 691, a/e: pastoralsord@arqbcn.org, web: www.pastoralsord.tk.

Curso bíblico al alcance de todos. La Asociación de Amigos de M.ª Benedicta inicia la primera semana de octubre los cursos bíblicos. Información: t. 932 370 365.

Els místics avui. Teresa de Jesús, Camino de perfección. Seminari impartit per M. Dolors Cesari, per conèixer i treballar l'obra de santa Teresa. Lloc: Centre Passatge (ptge. Mercader 13). Dates: 3, 17 i 31 octubre; 14 i 28 novembre i 12 desembre (18 a 20 h). Informació: t. 932 151 599.

XVIII Jornada de Pastoral Penitenciarà. Organitzada pels bisbats de Catalunya, el 15 d'octubre, al Seminari Conciliar de Solsona. Hi participarà Mons. Xavier Novell. Informació: SEPAP, t. 933 176 397 (matins dilluns i divendres).

BREUS

Campanya de «Mans Unides» contra la fam als països de la Banya d'Àfrica. Aquesta organització no governamental catòlica ha enviat ja 639.423 euros per a ajudes d'emergència a Somàlia, Etiòpia i Kenya. Donatius: Banco Popular - Cte. Núm. 0075-0001-85-0606786759. Referència: Emer-

gència Banya d'Àfrica. Donatius en línia: www.mansunides.org.

Exposició «De Goya als nostres dies». Fou inaugurada al Museu Diocesà de Barcelona (av. Catedral 4) el passat 15 de setembre i restarà oberta fins al 8 de gener de 2012. Inclou pintures i escultures de la col·lecció patrimonial d'Ibercaja.

Parròquia de Sant Francesc d'Assís de Badalona. El passat dia 25 de juliol, solemnitat de sant Jaume, es va celebrar el 3r aniversari de la benedicció del temple de Sant Francesc d'Assís (Bufalà, Badalona). Va presidir l'eucaristia el bisbe Sebastià Taltavull, que va administrar el sagrament de la confirmació a adults i va beneir el nou orgue (obra d'Úrbez Santana) i el nou rosetó (realitzat per Xavier Grau) que complementen la moderna arquitec-

tura del temple. Concelebraren Mn. Sergi Gordo, canceller-secretari, Mn. Joaquim Vidal, arxiprest, el rector Mn. Jaume Aymar i els vicaris Mn. Joan Ferrando i Mn. Joan Muñoz, entre altres sacerdots, i hi assistiren molts fidels de la parròquia i de comunitats veïnes. Els cants foren a càrrec del poble i la Coral Art i Cultura, de Canyet.

Vuitè centenari de la fundació de les Clarisses. El passat dia 11 d'agost, festa de santa Clara, el cardenal Lluís Martínez Sistach presidí la celebració de l'eucaristia al Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes. Amb aquest acte es va obrir la celebració del VIII centenari de la fundació per santa Clara d'aquest orde religiós l'any 1212. En la foto, el cardenal de Barcelona, acompanyat de la mare Pilar Ramos, abadesa, i la mare Pierrette Prat, vicària del monestir.

PUBLICACIONS

Una revista sobre l'art sagrat a Catalunya.

S'ha editat el número 32 de la revista *Taüll*, publicació quadrimestral del Secretariat Interdiocesà per a la Custòdia i Promoció de l'Art Sagrat a Catalunya (SICPAS). Tots els bisbats catalans aporten el seu corresponent article a cada un dels números de la revista. En el número de maig-juny de 2011, en l'editorial titulat «Els nostres emblemes més sacres», el doctor Josep M. Martí Bonet parla dels patronatges de la Mare de Déu de Montserrat, de la Mare de Déu de la Mercè i de sant Jordi. La revista es pot demanar a l'Arxidiòcesi (c/ del Bisbe 5, 08002 Barcelona), t. 932 701 017.

Vivir la eucaristia que nos mandó celebrar el Señor.

Mn. Pere Farnés, professor emèrit de la Facultat de Teologia de Catalunya, recull en aquest volum els textos de les seves classes, recessos i conferències sobre els punts centrals de l'eucaristia que ens donà el Senyor. El llibre es publica de forma simultània en castellà i en italià. És un llibre de 272 pàgines, editat per la Fundació Pere Farnés i distribuït per la Fundació Obra Cultural (c/ Roger de Llúria 4, 08010 Barcelona).

PALABRA Y VIDA

Una santa en los campos de batalla

El próximo sábado, en la catedral de la Seu d'Urgell, el cardenal Angelo Amato, en representación del Papa Benedicto XVI, presidirá la beatificación de la madre Anna Maria Janer Anglarill (Cervera 1800 - Talam 1885), fundadora del Instituto de Hermanas de la Sagrada Familia de Urgell. Será la tercera vez en los tiempos modernos que se vivirá en Cataluña una ceremonia de beatificación. Fueron las anteriores las del doctor Josep Samsó, en la basílica de Santa María de Mataró, y el P. Josep Tous i Soler, en la basílica de Santa María del Mar de Barcelona.

La vida de la madre Anna Maria Janer es un gran testimonio del amor cristiano y de la caridad expresada en obras. A los 18 años entró a formar parte de la Hermandad de Caridad del Hospital de Castelltort de Cervera. Las hermanas cuidaban a los enfermos y pobres del hospital y daban clases y catecismo en el Real Colegio de Educandas de la misma ciudad.

En 1833 estalló la primera guerra carlista y el Hospital de Castelltort se convirtió en hospital militar. En 1836 la junta del hospital expulsó a las hermanas. Después de la batalla de Gra, Anna Maria Janer partió hacia Solsona para ponerse a disposición de la diócesis. Su llegada coincidió con la de Carlos de Borbón

que le pidió que coordinara los hospitales de la zona carlista. Y así, con sus hermanas de religión, se hizo cargo de los hospitales de campaña de Solsona, Berga, La Vall d'Ora i La Boixadera.

Las tres guerras carlistas del siglo XIX, que ella vivió, fueron una gran prueba en su vida. Acabada la primera guerra carlista, ella y tres hermanas fueron apresadas y tuvieron que exilarse en el Hospital de San José de La Grave, en Toulouse. Pero cuando en 1844 retorna al país, de nuevo la encontramos en el hospital de Cervera. Dice mucho de su heroísmo cristiano el hecho de que los combatientes de ambos bandos la reconocieran como *la Madre*.

En 1859 aceptó la petición del obispo de Urgell, Josep Caixal Estradé, y estableció una hermandad de caridad en el hospital de pobres enfermos de la ciudad. El 29 de junio de 1859 fundó el Instituto de Hermanas de la Sagrada Familia de Urgell, dedicado a la educación cristiana de niños y jóvenes, y a la asistencia de enfermos y ancianos. En 1860 el obispo de Urgell aprobó las reglas y constituciones del Instituto.

La madre Anna Maria Janer forma parte, desde ahora, de aquel numeroso grupo de fundadores y fundadoras que en nuestro convulso siglo XIX comprendieron

que era necesario dar respuesta a las nuevas necesidades de la sociedad de su tiempo, fenómeno que ha sido llamado como *el paso de los santos*. Ella lo hizo sobre todo fundando colegios y enviando a sus religiosas a las escuelas de los pueblos, donde las hermanas obtenían por concurso la plaza oficial de maestra. Durante su vida creó veintitrés fundaciones, entre las cuales el asilo de ancianos de Sant Andreu de Palomar, en 1866.

Con agradecimiento por el buen trabajo que continuaban realizando las religiosas fundadas por la madre Janer en nuestra diócesis, nos uniremos, el próximo sábado, al gozo de la diócesis urgelitana y al de las Hermanas de la Sagrada Familia de Urgell, que vivirán la elevación a los altares de esta gran cristiana de nuestra tierra. Ella fue un gran apóstol de la caridad poniéndose al servicio de la formación de los niños y de la atención a los ancianos. Durante su vida abrió veintitrés fundaciones. Murió el 11 de enero de 1885, en Talam (Pallars Jussà). Ella, tan santa, pidió morir en el suelo, en actitud de penitencia y como agradecimiento a Jesucristo, que por ella y por todos murió en la cruz.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona